

Sygn. akt II K 903/11

1 Ds. 1416/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: **SSR Radosław Gluza**

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

przy udziale prokuratora Małgorzaty Szymańskiej z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 03 kwietnia 2012r., 27 kwietnia 2012r., 23 października 2012r., 27 listopada 2012r., 04 stycznia 2013r., 29 stycznia 2013r.

sprawy

1. M. Z. (1)

syna J. i K. zd. M.

ur. (...) w B.

2. G. S. (1)

syna A. i W. zd. K.

ur. (...) w L.

3. S. K.

syna E. i E. zd. M.

ur. (...) w L.

oskarżonych o to, że

I. w dniu 04 października 2011 roku w M., działając wspólnie i w porozumieniu ze zbiorników paliwowych dwóch lokomotyw spalinowych dokonali zaboru w celu przywłaszczenia paliwa w postaci oleju napędowego w ilości około 420 litrów o wartości około 2100 zł na szkodę firmy (...) S.A. Transport Kolejowy we W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.:

a nadto M. Z. (1) i S. K. o to, że

II. w sierpniu 2011 roku w M., działając wspólnie i w porozumieniu ze zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej dokonali zaboru w celu przywłaszczenia paliwa w postaci oleju napędowego w ilości około 240 litrów o wartości około 1200 zł na szkodę firmy (...) S.A. Transport Kolejowy we W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.:

III. we wrześniu 2011 roku w M., działając wspólnie i w porozumieniu ze zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej dokonali zaboru w celu przywłaszczenia paliwa w postaci oleju napędowego w ilości około 241 litrów o wartości około 1050 zł na szkodę firmy (...) S.A. Transport Kolejowy we W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.:

IV. we wrześniu 2011 roku w M., działając wspólnie i w porozumieniu ze zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej dokonali zaboru w celu przywłaszczenia paliwa w postaci oleju napędowego w ilości około 240 litrów o wartości około 1200 zł na szkodę firmy (...) S.A. Transport Kolejowy we W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.:

V. we wrześniu 2011 roku w M., działając wspólnie i w porozumieniu ze zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej dokonali zaboru w celu przywłaszczenia paliwa w postaci oleju napędowego w ilości około 360 litrów o wartości około 1800 zł na szkodę firmy (...) S.A. Transport Kolejowy we W.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonych **M. Z. (1)** i **S. K.** za winnych tego, że:

1. nieustalonego dnia, w sierpniu 2011r., w M., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali włamania do zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., w ten sposób, że nie mając do tego upoważnienia, przy pomocy oryginalnego klucza, dokonali otwarcia kłódki zabezpieczającej wlew zbiornika, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia olej napędowy w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł, po uprzednim wypompowaniu go ze zbiorników lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., czym działali na szkodę tejże firmy, tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.,

2. nieustalonego dnia, na początku września 2011r., w M., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali włamania do zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., w ten sposób, że nie mając do tego upoważnienia, przy pomocy oryginalnego klucza, dokonali otwarcia kłódki zabezpieczającej wlew zbiornika, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia olej napędowy w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł, po uprzednim wypompowaniu go ze zbiorników lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., czym działali na szkodę tejże firmy, tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.,

3. nieustalonego dnia, w środku września 2011r., w M., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali włamania do zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., w ten sposób, że nie mając do tego upoważnienia, przy pomocy oryginalnego klucza, dokonali otwarcia kłódki zabezpieczającej wlew zbiornika, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia olej napędowy w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł, po uprzednim wypompowaniu go ze zbiorników lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., czym działali na szkodę tejże firmy, tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.,

4. nieustalonego dnia, pod koniec września 2011r., w M., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali włamania do zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., w ten sposób, że nie mając do tego upoważnienia, przy pomocy oryginalnego klucza, dokonali otwarcia kłódki zabezpieczającej wlew zbiornika, a następnie zabrali w celu przywłaszczenia olej napędowy w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł, po uprzednim wypompowaniu go ze zbiorników lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., czym działali na szkodę tejże firmy, tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.,

5. w dniu 04 października 2011r., w M., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali włamania do zbiornika paliwowego lokomotywy spalinowej należącej do (...) S.A. we W., w ten sposób, że nie mając do tego upoważnienia, przy pomocy oryginalnego klucza, dokonali otwarcia kłódki zabezpieczającej wlew zbiornika i zerwali umieszczoną

na wlewie paliwowym plombę, a następnie usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 420 litrów, o wartości nie mniejszej niż 2100 zł, w ten sposób, że wypompowywali paliwo ze zbiorników lokomotywy do wcześniej przygotowanych plastikowych pojemników, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na podjęcie interwencji przez funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w Ś. D. S., czym działali na szkodę (...) S.A. we W., tj. popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,

i za te przestępstwa, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierza każdemu z oskarżonych karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza im kary grzywny w wysokości po 200 (dwieście) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny wobec każdego z oskarżonych na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonym **M. Z. (1)** i **S. K.** wykonanie wymierzonych im kar pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych **M. Z. (1)** i **S. K.** do solidarnego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. we W. kwoty 4.000 zł (czterech tysięcy złotych);

IV. na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnia oskarżonego **G. S. (1)** od zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku;

V. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci węża gumowego, pompy elektrycznej, węża gumowego zbrojonego, 12 sztuk pojemników plastikowych o poj. 30l, 2 sztuk pojemników plastikowych o poj. 20l, pojemnika plastikowego o poj. 30l, 22 sztuk pojemników plastikowych o różnych pojemnościach, beczki metalowej, pojemnika plastikowego o poj. 10l, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/159/11, pod. poz. 3 – 11, k. 129 a.s., przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych Komendy Powiatowej Policji w Ś.;

VI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca R. W. dowody rzeczowe w postaci agregatu prądotwórczego J. G. i przedłużacza elektrycznego zwijanego na bęben, ujęte w wykazie dowodów rzeczowych nr I/159/11, pod. poz. 1 – 2, k. 129 a.s., przechowywane w magazynie dowodów rzeczowych Komendy Powiatowej Policji w Ś.;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym **M. Z. (1)** i **S. K.**, na poczet wymierzonych im kar grzywny, okresy ich zatrzymania w sprawie od dnia 04.10.2011r. do dnia 06.10.2011r., co w przypadku każdego z oskarżonych odpowiada czterem stawkom dziennym grzywny;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych **M. Z. (1)** i **S. K.** na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w wysokości po 126,66 zł i na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza im opłaty w kwocie po 500 zł;

IX. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu związanymi ze sprawą oskarżonego G. S. (1) obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. Z. (1) pracował na stacji PKP w M. na stanowisku dróżnika obchodowego. Podczas pracy na kolei poznał oskarżonego S. K..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K., k. 37 – 38, 49, 93, 95, 220 – 221, 352.

S. K. od maja 2011r. pracował w firmie (...) S.A. we W. jako maszynista lokomotywy spalinowej. W tej samej firmie w dniu 07 września 2011r. został zatrudniony oskarżony G. S. (1) - na stanowisku pomocnika maszynisty, rewidenta taboru.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K., k. 37 – 38, 49, 93, 95, 220 – 221, 352

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 27 – 28, 45 – 46, 221,

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223.

Lokomotywy spalinowe różnych typów prowadzone przez S. K. posiadały zbiorniki paliwowe, znajdujące się po bokach. Zbiorniki te miały łączną pojemność około 6000 l. Wlewy zbiorników była zamykane przy pomocy klódek patentowych. Kluczami do klódek dysponowali pracownicy dokonujący tankowania lokomotyw. Zdarzało się, że klucze te znajdowały się w samych lokomotywach, lecz maszyniści nie byli uprawnieni do ich używania.

Dowód:

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223,

zeznania świadka M. C., k. 351v – 352.

Poza klódkami na wlewach paliwa znajdowały się papierowe plomby, wypełniane i umieszczane przez pracownika po zatankowaniu lokomotywy. Miały miejsce sytuacje gdy lokomotywa była wypuszczana w trasę, bez plomb na zbiornikach. Zapas plomb znajdował się na stanie lokomotyw, na wypadek gdyby doszło do naruszenia tych znajdujących się na wagonach. W firmie (...) S.A. nie prowadzono szczegółowej ewidencji ilości wydanych i zużytych plomb.

Dowód:

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223,

zeznania świadka M. C., k. 351v – 352.

W firmie (...) S.A. obowiązywała procedura zgodnie, z którą w ciągu 30 – 60 minut od zakończenia pracy na lokomotywie przez maszynistę, był on obowiązany podać telefonicznie dyspozytorowi szereg danych, a w tym m.in. stan paliwa w zbiornikach, odczytany ze szkieł wodowskazowych.

Dowód:

zeznania świadka Z. T., k. 238 – 239,

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223.

S. K. prowadząc lokomotywy spalinowe jeździł często ze składami cystern do bazy paliwowej w K., w pobliżu M.. Po dowiezieniu ładunku na miejsce udawał się on lokomotywą w dalszą trasę

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K., k. 37 – 38, 49, 93, 95, 220 – 221, 352,

informacja (...) S.A. z dnia 27.09.2012r., k. 288 – 289.

Maszynista przed rozpoczęciem jazdy w K. zgłaszał gotowość do wystawienia składu na stacji PKP M.. Następnie na samej stacji, maszynista lub towarzyszący mu pomocnik, dopełniał czynności formalnych i technicznych, jak m.in. próby hamulca, sporządzenia wykazu wagonów w składzie pociągu, co łącznie trwało około 30 – 40 minut. Czynności te mogły być wykonywane podczas postoju pociągu przed semaforem. Po ich wykonaniu maszynista zgłaszał radiotelefontycznie dyżurnemu ruchu gotowość do odjazdu. Wyprawienie pociągu przez dyżurnego po takim sygnale, jeśli nie było żadnych przeszkód trwało do 10 minut.

Dowód:

zeznania świadka I. K., k. 308.

W sierpniu 2011r. S. K. skontaktował się z M. Z. (1) i zaproponował mu dokonanie kradzieży paliwa z lokomotywy na stacji w M., na co ten się zgodził.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352.

W tym samym miesiącu S. K., prowadząc lokomotywę spalinową (...) S.A., przyjechał na stację w M.. Na miejscu oczekiwał na niego M. Z. (1), który miał gumowy wąż i plastikowe zbiorniki. S. K. otworzył przy pomocy klucza kłódkę zamykającą zbiornik paliwowy lokomotywy spalinowej a następnie M. Z. (1) używając gumowego węża spuścił do kanistrów olej napędowy w łącznej ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł. M. Z. (1) zabrał olej napędowy, płacąc za niego S. K., zgodnie z ich wcześniejszymi ustaleniami, trzy złote od litra. S. K. zamknął kłódkę zabezpieczającą zbiornik paliwowy lokomotywy a następnie odjechał pociągiem ze stacji.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

informacja (...) S.A. z dnia 27.09.2012r., k. 288 – 289,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300.

Nieustalonego dnia na początku września 2011r. S. K. ponownie przejeżdżał przez stację M., prowadząc lokomotywę spalinową (...) S.A. Wcześniej poinformował telefonicznie o tym fakcie M. Z. (1) i uzgodnił z nim spuszczenie paliwa z lokomotywy. Na stacji S. K. otworzył przy pomocy klucza kłódkę zamykającą zbiornik paliwowy lokomotywy spalinowej a następnie M. Z. (1) używając gumowego węża spuścił do kanistrów olej napędowy, w łącznej ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł. M. Z. (1) zabrał olej napędowy, płacąc za niego S. K., zgodnie z ich wcześniejszymi ustaleniami, trzy złote od litra. S. K. zamknął kłódkę zabezpieczającą zbiornik paliwowy lokomotywy a następnie odjechał pociągiem ze stacji.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

informacja (...) S.A. z dnia 27.09.2012r., k. 288 – 289,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300.

Po tym zdarzeniu S. K. ponownie zadzwonił do M. Z. (1) i umówił się z nim na spuszczenie paliwa z lokomotywy. W nieustalonym dniu w połowie września 2011r., gdy S. K. przejeżdżał lokomotywą spalinową (...) S.A. przez stację w M., czekał tam na niego M. Z. (1). S. K. otworzył przy pomocy klucza, kłódkę zamykającą zbiornik paliwowy lokomotywy

spalinowej. Następnie M. Z. (1) używając gumowego węża, elektrycznej pompki i agregatu prądotwórczego, spuścił do kanistrów olej napędowy w łącznej ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł. M. Z. (1) zabrał olej napędowy, płacąc za niego S. K., zgodnie z ich wcześniejszymi ustaleniami, trzy złote od litra. S. K. zamknął kłódkę zabezpieczającą zbiornik paliwowy lokomotywy a następnie odjechał pociągiem ze stacji.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

informacja (...) S.A. z dnia 27.09.2012r., k. 288 – 289,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300.

Pod koniec września 2011r. S. K. po raz kolejny prowadził lokomotywę spalinową (...) S.A., szlakiem prowadzącym przez stację M.. Zawiadomił o tym wcześniej telefonicznie M. Z. (1), umawiając się z nim na wypompowanie paliwa z lokomotywy. Po przybyciu S. K. na stację, oczekiwał tam na niego M. Z. (1). S. K. otworzył przy pomocy klucza, kłódkę zamykającą zbiornik paliwowy lokomotywy spalinowej. Następnie M. Z. (1) używając gumowego węża, elektrycznej pompki i agregatu prądotwórczego, spuścił do kanistrów olej napędowy w łącznej ilości nie mniejszej niż 200 litrów, o wartości nie mniejszej niż 1000 zł. M. Z. (1) zabrał olej napędowy, płacąc za niego S. K., zgodnie z ich wcześniejszymi ustaleniami, trzy złote od litra. S. K. zamknął kłódkę zabezpieczającą zbiornik paliwowy lokomotywy a następnie odjechał pociągiem ze stacji.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

informacja (...) S.A. z dnia 27.09.2012r., k. 288 – 289,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300.

W dniu 4 października 2011r. S. K. wraz z G. S. (1), w godzinach rannych rozpoczęli pracę polegającą na przeprowadzeniu lokomotywą spalinową S 200 (nr boczny 302) składu cystern z W. G. do bazy paliwowej w K.. Po wykonaniu tego zadania mieli się udać z pustymi wagonami szlakiem kolejowym prowadzącym przez stację w M., do W. i w dalszą drogę.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 27 – 28, 45 – 46, 221,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K., k. 37 – 38, 49, 93, 95, 220 – 221, 352

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223.

Na stacji W. G. do pociągu prowadzonego przez S. K., została dołączona lokomotywa spalinowa SM 42 (nr boczny (...)), której maszynistą był A. U.. Lokomotywa SM 42 była usytuowana za prowadzącą lokomotywą S200 i pełniła w składzie rolę lokomotywy pomocniczej. Przed jej włączeniem do pociągu A. U. prowadził nią wraz z lokomotywą elektryczną pociąg na trasie G. – W. G..

Dowód:

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223.

częściowo zeznania świadka A. U., k. 237 – 238, 239.

S. K. o godz. 6:22 zadzwonił do M. Z. (1) i umówił się z nim na spuszczenie paliwa w tym samym dniu na stacji w M..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300.

S. K. i M. Z. (1) kontaktowali się następnie ze sobą telefonicznie o godz. 9:22, 12:22, 12:36 i 12:46.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300.

W drodze na bazę paliwową w K., A. U. o godz. 12.00 zakończył pracę na lokomotywie SM 42 na stacji M.. Uzgodnił to wcześniej telefonicznie, około godz. 9.00, z dyspozytorem Z. T.. A. U. zamknął lokomotywę na tzw. kwadrat, którym dysponował każdy maszynista (...) S.A. i udał się na pociąg do G., nie podając dyspozytorowi danych z lokomotywy, a w tym stanu jej paliwa.

Dowód:

zeznania świadka Z. T., k. 238 – 239,

częściowo zeznania świadka A. U., k. 237 – 238, 239.

S. K. i G. S. (1) poprowadzili pociąg dalej do K.. Po odłączeniu cystern w K., do prowadzącej lokomotywy S200 i pomocniczej lokomotywy SM 42 zostały dołączone puste wagony-cysterny. Następnie S. K. i G. S. (1) poprowadzili pociąg o numerze (...) w kierunku stacji W. – G..

Dowód:

zeznania świadka Z. T., k. 238 – 239,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 27 – 28, 45 – 46, 221,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K., k. 37 – 38, 49, 93, 95, 220 – 221, 352,

kserokopia dziennika dyspozytora trakcji z dnia 04.10.2011r., k. 311 – 314.

S. K. zatrzymał lokomotywę na stacji M., na torze nr 5, w odległości około 200 metrów od semafora, w miejscu oddalonym od peronów. Czekał tam już na niego zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami M. Z. (1).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

zeznania świadka D. S., k. 22 – 23, 223v – 224,

zeznania świadka I. K., k. 308.

M. Z. (1) na miejsce przyjechał swoim samochodem m-ki V. (...), który pozostawił pomiędzy budynkami kolejowymi w pobliżu nieczynnej wieży ciśnień. S. K. wysiadł ze swojej lokomotywy, po czym zerwał plombę z wlewu do zbiornika paliwowego lokomotywy SM 42 i przy pomocy klucza otworzył zabezpieczającą go kłódkę.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7.

Następnie M. Z. (1) używając gumowego węża, elektrycznej pompki i agregatu prądotwórczego zaczął spuszczać do plastikowych pojemników olej napędowy z lokomotywy. Pełne zbiorniki zanosił do pomieszczenia znajdującego się w jednym z budynków kolejowych, do którego miał dostęp z racji wykonywanej pracy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

zeznania świadka D. S., k. 22 – 23, 223v – 224,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7,

protokół przeszukania, k. 3 – 5.

W tym czasie w pobliżu terenów kolejowych przejeżdżał oznakowanym radiowozem st. asp. D. S. z Rewiru Dzielnicowych Komendy Powiatowej Policji w Ś.. Po tym jak zauważył znajdujący się przy budynkach samochód m-ki V. (...) stojącą w odległości około 30 metrów lokomotywę z cysternami, postanowił sprawdzić co się tam dzieje. D. S. podjechał radiowozem, zatrzymując się w pobliżu V. (...), należącego do M. Z. (1). Zauważył wówczas S. K., stojącego w odległości około 7 metrów, który trzymał koniec węża umieszczony w plastikowym pojemniku.

Dowód:

zeznania świadka D. S., k. 22 – 23, 223v – 224.

S. K. na widok radiowozu oddalił się w stronę torowiska i wszedł do lokomotywy, po czym od razu - o godz. 13.20, zgłosił gotowość do odjazdu pociągu dyżurnemu ruchu stacji M.

Dowód:

zeznania świadka D. S., k. 22 – 23, 223v – 224,

pismo (...) S.A. z dnia 21.09.2012r., wraz z kserokopią dziennika telefonicznego oraz dziennika ruchu, k. 283 – 286.

D. S. podszedł do miejsca w którym widział oskarżonego a następnie udał się w kierunku torów, ujawniając rozwinięty na podłożu gumowy wąż, na końcu którego podłączona była elektryczna pompka, leżąca w pobliżu drugiej lokomotywy. W tym czasie z budynku kolejowego wyszedł M. Z. (1) i D. S. udał się w jego kierunku. M. Z. (1) na pytanie funkcjonariusza Policji powiedział, że wykonuje pracę, a następnie przyznał się do tego że spuszcza z kolegi paliwo z lokomotywy. W czasie gdy D. S. poszedł z M. Z. (1) do pomieszczenia, w którym złożone były pojemniki z olejem napędowym, S. K. i G. S. (1) uzyskali o godz. 13.26 zezwolenie dyżurnego ruchu stacji M. i odjechali składem w kierunku W..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

zeznania świadka D. S., k. 22 – 23, 223v – 224,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7,

pismo (...) S.A. z dnia 21.09.2012r., wraz z kserokopią dziennika telefonicznego oraz dziennika ruchu, k. 283 – 286.

D. S. dokonał zatrzymania M. Z. (1) a następnie uzyskał od niego informację, że współdziałający z nim w spuszczeniu paliwa mężczyzna jest maszynistą lokomotywy, która odjechała ze stacji. D. S. o zdarzeniu poinformował telefonicznie Naczelnika Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w Ś., zwracając się o zatrzymanie lokomotywy.

Dowód:

zeznania świadka D. S., k. 22 – 23, 223v – 224.

Po ustaleniu, że lokomotywa stanowi własność (...) S.A. we W. funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji skontaktował się z dyspozytorem Z. T., informując go o kradzieży paliwa. Jednocześnie zwrócił się do niego o zatrzymanie lokomotywy wraz z załogą na stacji W. – G..

Dowód:

zeznania świadka Z. T., k. 238 – 239,

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223,

zeznania świadka M. C., k. 351v – 352,

kserokopia dziennika dyspozytora trakcji z dnia 04.10.2011r., k. 311 – 314.

Po przyprawieniu pociągu na stację W. – G., S. K. i G. S. (1) zostali wstrzymani od dalszego prowadzenia lokomotywy i poproszeni do biura (...) S.A. Lokomotywy zabezpieczył - instruktor (...) S.A. K. W. (1). Na podstawie wodowskazów odczytał on stan paliwa wynoszący około 2925 litrów na lokomotywie S200 i około 1150 litrów na lokomotywie SM 42.

Dowód:

zeznania świadka K. W. (1), k. 8 – 9, 222 – 223,

zeznania świadka M. C., k. 351v – 352.

S. K. po odjechaniu ze stacji M. o godz. 13:50 próbował się dodzwonić ze swojego telefonu komórkowego o nr 509 922 387 do A. U. na numer jego telefonu - 517 927 118. Następnie A. U. oddzwonił do S. K. o godz. 13:51. O godz. 14:23 S. K. połączył się telefonicznie z A. U., po czym ponownie zadzwonił do niego o godz. 15:01. Po tych rozmowach A. U. wykonał jeszcze dwa połączenia na numer S. K. o godz. 17:18 i o godz. 17:28.

Dowód:

protokół oględzin telefonu komórkowego S. K., k. 72 – 73,

pismo (...) Sp. z o.o. z 05.06.2012r., k. 259,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300.

Około godz. 16.45 dyżurny Z. T. zadzwonił do A. U., w związku z niepodaniem przez niego stanu lokomotywy SM 42 na czas zakończenia przez niego pracy o godz. 12.00. A. U. przekazał wówczas, że ilość oleju napędowego w zbiornikach lokomotywy wynosiła 1200 litrów.

Dowód:

zeznania świadka Z. T., k. 238 – 239,

częściowo zeznania świadka A. U., k. 237 – 238, 239,

kserokopia dziennika dyspozytora trakcji z dnia 04.10.2011r., k. 311 – 314.

S. K. i G. S. (1) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Ś. w biurze M. C. we W..

Dowód:

zeznania świadka D. S., k. 22 – 23, 223v – 224,

zeznania świadka M. C., k. 351v – 352.

W dniu 04 października 2011r. M. Z. (1) i S. K. napełnili w całości olejem napędowym dwanaście sztuk pojemników o pojemności 30 litrów i dwa pojemniki 20 litrowe, oraz w połowę jednego zbiornika o poj. 30 litrów i 1/3 dziesięcilitrowego kanistra. Poza tym w pomieszczeniu, w którym M. Z. (1) składował olej napędowy, miał on jeszcze przygotowane 22 sztuki plastikowych pojemników o różnych pojemnościach i metalową beczkę.

Dowód:

protokół przeszukania, k. 3 – 5,

protokół oględzin miejsca, k. 6 – 7,

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352.

S. K. i M. Z. (1) każdorazowo przed spuszczeniem paliwa kontaktowali się ze sobą za pośrednictwem telefonów komórkowych, zarówno w ciągu dnia jak i w nocy. S. K. korzystał w tym czasie z telefonu o nr 509 922 387 zaś M. Z. (1) był użytkownikiem numeru 662 722 273.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

protokół oględzin telefonu komórkowego M. Z. (1), k. 66 – 67,

protokół oględzin telefonu komórkowego S. K., k. 72 – 73,

pismo (...) Sp. z o.o. z 05.06.2012r., k. 259,

wydruk wykazu połączeń telefonicznych, koperta k. 300,

pismo (...) S.A. z 06.06.2012r., k. 257.

G. S. (1) w dniu 04 października 2011r. użytkował telefon komórkowy o numerze abonenckim 787 262 917.

Dowód:

protokół oględzin telefonu komórkowego G. S. (1), k. 69 – 70.

Przed dniem 4 października 2011r. w firmie (...) S.A. nie stwierdzono ubytków paliwa na lokomotywach prowadzonych przez oskarżonego S. K.,.

Dowód:

pismo (...) S.A. z dnia 18.06.2012r., k. 261.

Agregat prądowórczy m-ki J. (...) oraz zwijany na bęben przedłużacz elektryczny, zatrzymane M. Z. (1) w dniu 04 października 2011r. stanowią własność jego szwagra R. W.. M. Z. (2) pożyczył od niego te przedmioty we wcześniejszym okresie czasu w celu wykonania prac spawalniczych.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352.

Oskarżony M. Z. (1) ma 37 lat, jest żonaty, na utrzymaniu posiada dwoje dzieci. M. Z. (1) pracuje w firmie (...) w B. jako spawacz – ślusarz, uzyskując miesięcznie około 1700 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), k. 32 – 33, 39 – 40, 76, 95, 219v – 220, 325, 352,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 99.

M. Z. (1) był uprzednio karany sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 23 września 2011r., sygn. akt II K 428/11, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15 grudnia 2011r., sygn. akt IV Ka 1012/11, został on skazany za przestępstwo 278 § 1 k.k. – kradzież oleju napędowego z wagonów cystern, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby i karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód:

informacja z K. dot. M. Z. (1), k. 320,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 23.09.2011r., sygn. akt II K 428/11, k. 215,

odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 15.12.2011r., sygn. akt IV Ka 1012/11, k. 216 – 217.

Oskarżony S. K. ma 35 lat, jest rozwiedziony, na utrzymaniu posiada dwoje dzieci. S. K. pracuje w firmie (...) w K. jako maszynista lokomotywy, uzyskując miesięcznie około 3000 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był uprzednio karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K., k. 37 – 38, 49, 93, 95, 220 – 221, 352

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 103,

informacja z K. dot. S. K., k. 77, 318.

Oskarżony G. S. (1) ma 32 lata, jest rozwiedziony, na utrzymaniu posiada jedno dziecko. G. S. (1) jest bezrobotny i uzyskuje z tego tytułu zasiłek w wysokości 540 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był uprzednio karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), k. 27 – 28, 45 – 46, 221,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 104,

informacja z K. dot. G. S. (1), k. 80, 322.

Oskarżony M. Z. (1) będąc słuchany w toku całego postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia. M. Z. (1) opisał przebieg zdarzenia z dnia 04 października 2011r., jak również okoliczności pozostałych kradzieży paliwa, dokonanych z S. K., które wcześniej ujawnił podczas rozpytania przez funkcjonariuszy Policji.

Oskarżeni S. K. i G. S. (2) nie przyznali się do zarzucanych im czynów, zaprzeczając aby w jakikolwiek sposób uczestniczyli w kradzieży paliwa z lokomotyw.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił przede wszystkim w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1). Zdaniem sądu relacja złożona przez oskarżonego, w której przyznał się on do zarzucanych mu czynów i opisał ich okoliczności zasługuje na uwzględnienie. Dając wiarę wyjaśnieniom M. Z. (1), sąd miał na uwadze to, że pozostawały one w pełni spójne i logiczne, znajdując oparcie w pozostałych dowodach, w tym w zeznaniach D. S., jak również protokole oględzin miejsca zdarzenia, protokole przeszukania pomieszczenia oraz wykazie połączeń telefonicznych.

Jako w pełni wartościowe i przydatne w sprawie dowody, sąd ocenił również zeznania złożone przez świadków D. S., K. W. (1), Z. T., I. K. i M. C.. Zdaniem sądu relacja złożona przez tych świadków w pełni odzwierciedla przebieg zdarzeń, które były ich udziałem, bądź o których powzięli wiedzę z innych źródeł.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się ponadto na zgromadzonych dowodach o charakterze materialnym w postaci: protokołu przeszukania, protokołu oględzin miejsca, pisma (...) S.A. z dnia 21.09.2012r., wraz z kserokopią dziennika telefonicznego oraz dziennika ruchu, informacji (...) S.A. z dnia 27.09.2012r., pisma (...) S.A. z dnia 18.06.2012r., kserokopii dziennika dyspozytora trakcji z dnia 04.10.2011r., protokołów oględzin telefonów komórkowych, pisma (...) Sp. z o.o. z 05.06.2012r.

wydruku wykazu połączeń telefonicznych, pisma (...) S.A. z 06.06.2012r., notatek urzędowych z ustaleń dotyczących osób oskarżonych oraz informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując żadnych podstaw do podważenia ich wiarygodności. Sąd nie miał zastrzeżeń co do ich rzetelności i poprawności.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień oskarżonych S. K. i G. S. (1) sąd wziął je pod uwagę, jedynie w tej części w jakiej pokrywały się one z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. Zdaniem sądu oskarżeni w swoich wyjaśnieniach nie przedstawili prawdziwych okoliczności zdarzeń objętych stawianymi im zarzutami, zaś podane przez nich fakty stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez nich linii obrony. Zajmując powyższe stanowisko, sąd miał na uwadze przede wszystkim sprzeczność wyjaśnień złożonych przez tych oskarżonych z pozostałymi dowodami, w tym dowodami o charakterze materialnym.

Biorąc pod uwagę wyjaśnienia oskarżonego S. K., sąd miał na uwadze ich nielogiczny i niespójny charakter. Oskarżony przyznając, że M. Z. (1) jest jego znajomym, podawał, iż zdarzało mu się do niego jedynie niekiedy dzwonić, gdzie z dołączonych wykazów połączeń telefonicznych wynika, że były to sytuacje bardzo częste. W okresie od 01.08.2011r. do 04.10.2011r. zostało bowiem zarejestrowanych łącznie 116 połączeń (w tym wiadomości sms) pomiędzy numerami telefonów komórkowych obu oskarżonych. Ponadto oskarżony S. K. w sposób rozbieżny podał okoliczność dysponowania przez niego kluczem do zbiorników paliwowych prowadzonych przez niego lokomotyw. Podczas swojego pierwszego przesłuchania na rozprawie wyjaśnił, że klucz ten znajdował się w lokomotywie i nikt nie brał go bez jego wiedzy. Następnie uzupełniając swoje wyjaśnienia podał, że kluczem takim nie dysponował (vide k. 352)

Oceniając w większości jako niewiarygodne wyjaśnienia złożone przez oskarżonego G. S. (1), sąd zarazem dał mu wiarę w zakresie w jakim podał, że nie uczestniczył w kradzieży paliwa w dniu 04 października 2011r. Sąd miał tu na uwadze to, że M. Z. (1) zaprzeczył aby poza S. K. ktoś jeszcze uczestniczył w spuszczeniu paliwa. Również D. S. będąc na miejscu, złapał na gorącym uczynku kradzieży, jedynie S. K. i M. Z. (1). Tym samym sąd dał wiarę oskarżonemu G. S. (1), w części

w jakim negował swój udział w popełnieniu przestępstwa, mając na uwadze to, że brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na co innego. Zarazem sąd ustalił, że oskarżony musiał zdawać sobie sprawę z tego, że czynu takiego dopuszcza się S. K.. Wbrew twierdzeniu G. S. (1), ze zgromadzonych dowodów wynika bowiem, że współoskarżony opuszczał lokomotywę w M. i a następnie wspólnie z M. Z. (1) spuścił paliwo z lokomotywy pomocniczej SM 42. Sąd uznał że wyjaśnienia oskarżonego G. S. (1), który przeczył tym faktom, stanowią jedynie wyraz przyjętej przez niego linii obrony przed stawianym mu i S. K. zarzutem.

Podobnie jak wyjaśnienia oskarżonych G. S. (1) i S. K., sąd jako częściowo wiarygodne ocenił zeznania świadka A. U.. Odnosząc się negatywnie do jego relacji, sąd miał na uwadze m.in. to, że pozostawała ona w sprzeczności z zeznaniami świadka Z. T., co do których sąd nie miał zastrzeżeń. Zdaniem sądu A. U. przekazując dyspozytorowi w dniu 04.10.2011r. około godz. 16.45 stan paliwa na lokomotywie SM 42, nie podał prawdziwych danych. Sąd doszedł do tego przekonania mając na uwadze to, że na miejscu w M. zostało zabezpieczone łącznie 420 litrów oleju napędowego, co do którego sąd ustalił, że pochodziło właśnie z tejże lokomotywy. Tym samym niemożliwym jest aby podany przez świadka stan paliwa na godz. 12.00 - tożsamy ze stwierdzonym następnie przez świadka K. W. (1), mógł odpowiadać rzeczywistości. Do powyższe konstatacji skłania sąd orzekający również to, że A. U. dokonał zgłoszenia ze znacznym opóźnieniem, a nie zaraz po zakończeniu pracy na lokomotywie, do czego był zobligowany. Również wymiana połączeń telefonicznych pomiędzy świadkiem a S. K., jaka miała miejsce przed zgłoszeniem stanu paliwa dyspozytorowi, wskazuje na to, że podane przez świadka następnie dane zostały uzgodnione z S. K. i nie odpowiadają prawdzie.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonych M. Z. (1) i S. K. w zakresie przypisanych im czynów nie budzą wątpliwości.

Ustalając sprawstwo oskarżonych M. Z. (1) i S. K. w zakresie czterech występków z art. 279 § 1 k.k., sąd oparł się na wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego M. Z. (1) i potwierdzających je dowodach w postaci wydruku wykazu połączeń telefonicznych telefonu użytkowanego przez S. K. oraz oraz informacji (...) S.A. we W. z dnia 27.09.2012r. Wydruki billingów wskazują na wielokrotne połączenia telefoniczne pomiędzy S. K. a M. Z. (1), wykonywane w tym samym dniu, również w godzinach nocnych. Z kolei informacja (...) S.A. wskazuje na to, że S. K. wykonywał w inkryminowanym czasie szereg kursów lokomotywą spalinową, szlakiem prowadzącym przez stację PKP w M.. Zdaniem sądu wszystkie te dowody jednoznacznie wskazują na popełnienie przez oskarżonych przestępstw w okresie sierpnia i września 2011r. Zdaniem sądu oskarżony M. Z. (1) ujawniając okoliczności popełnionych kradzieży, nie miał żadnego powodu aby bezpodstawnie pomawiać o udział w nich S. K.. Przypisując oskarżonym popełnienie wskazanych czynów, sąd miał jednocześnie na uwadze treść pisma (...) S.A. z dnia 18.06.2012r., w którym wskazano, że przed dniem 04 października 2011r., nie stwierdzono braków paliwa na lokomotywach obsługiwanych przez S. K.. Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego przewodu sądowego, sąd uznał, iż niewykrycie przez firmę (...) S.A. kradzieży paliwa, o których wyjaśnił obszernie M. Z. (1), nie oznacza, że nie miały one miejsca, a jedynie, że nie zostały ujawnione. Na powyższe wskazują okoliczności podane przez świadków M. C. i K. W. (1). Jak wynika z relacji tego pierwszego, zdarzały się bowiem sytuacje, gdy na zbiornikach lokomotyw nie było założonych plomb po tankowaniu, co umożliwiało ich otwarcie bez pozostawienia widocznych śladów. Ponadto niewypełnione plomby znajdowały się często na stanie lokomotyw, co umożliwiało maszynistom ich ewentualne użycie, bez wiedzy przełożonych, gdyż nie prowadzono w tym zakresie szczegółowej ewidencji. Wreszcie gdy weźmie się pod uwagę informację K. W. (1) o wielkości zbiorników lokomotyw - wynoszącej około 6000 litrów, to w razie kradzieży przez oskarżonych każdorazowo jedynie po 200 litrów paliwa, a więc niewielkiego ułamka łącznej pojemności, wykrycie tego faktu było praktycznie niemożliwe.

Przypisując oskarżonym M. Z. (1) i S. K. popełnienie występków kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k., sąd miał na uwadze wyjaśnienia M. Z. (1), z których wynika, że przed spuszczeniem paliwa z lokomotywy S. K. za każdym razem otwierał kluczem kłódkę zabezpieczającą wlewy zbiorników paliwowych. Sąd uznał, że powyższe zachowanie oskarżonego stanowiło włamanie w rozumieniu art. 279 § 1 k.k. Jak wynika bowiem z zeznań świadków K. W. (2) i M. C. maszyniści nie byli uprawnieni do tego aby używać kluczy i otwierać kłódki zabezpieczające zbiorniki, z wyjątkiem sytuacji tankowania. Jak natomiast powszechnie przyjmuje się w doktrynie prawa karnego pojęcie

włamania obejmuje nie tylko uszkodzenie lub zniszczenie urządzeń stanowiących zamknięcie, w najszerszym znaczeniu tego słowa, swobodnego dostępu do rzeczy, lecz również pokonanie lub usunięcie przeszkody, którą stworzono dla ochrony rzeczy, dla jej zabezpieczenia i uniemożliwienia lub utrudnienia jej zaboru przez osoby nieposiadające uprawnień. Najczęstszą postacią czynności wykonawczej polegającej na włamaniu jest zastosowanie przez sprawcę siły fizycznej w celu usunięcia zabezpieczenia rzeczy. Przejawiać się ona może na przykład w zerwaniu kłódki zabezpieczającej bramę, ale również otworzeniu drzwi kluczem oryginalnym bez upoważnienia osoby uprawnionej, przełamaniu szyfru zamkowego, rozpruciu kasy pancerniej, zerwaniu plomb, wybiciu okna, usunięciu części zamka umożliwiającego otwarcie pomieszczenia, otwarciu pomieszczenia oryginalnym kluczem, wbrew woli osoby uprawnionej do dysponowania pomieszczeniem itp. (tak M. Dąbrowska-Kardas i P. Kardas, Komentarz do art. 279 k.k. w Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k. pod red. A. Zolla, publ. LEX).

Dokonując ustalenia odnośnie otwierania przez S. K. kłódek zamykających wlewy paliwowe lokomotyw, sąd nie był w stanie ustalić czy następowało to przy pomocy kluczy oryginalnych, znajdujących się niekiedy na stanie lokomotywy, czy też za pomocą klucza dorobionego. Powyższe ustalenie jednak - w świetlenie zdefiniowanego powyżej pojęcia włamania, nie ma wpływu na przyjętą kwalifikację prawną czynów przypisanych oskarżonym. Jednocześnie sąd nie znalazł podstaw do uznania, aby w którymś z czterech wypadków kradzieży paliwa z lokomotyw przez oskarżonych M. Z. (1) i S. K. doszło również do usunięcia plomb ze zbiorników. Takiego faktu nie stwierdzono bowiem w firmie (...) S.A., zaś jak wynika z zeznań M. C. była możliwość, że plomb w pewnych sytuacjach mogło nie być na zbiornikach.

Uznając oskarżonych M. Z. (1) i S. K. za winnych popełnienia czterech występów z art. 279 § 1 k.k., sąd w oparciu o wyjaśnienia M. Z. (1) ustalił, że miały one miejsce kolejno w sierpniu, na początku września, w środku września i pod koniec tego miesiąca.

Dokonując ustaleń co do ilości zabranego każdorazowo przez oskarżonych paliwa, sąd przyjął, że było to nie mniej niż 200 litrów oleju napędowego. Powyższe ustalenie sąd poczynił w oparciu o wyjaśnienia M. Z. (1), który jedynie w przybliżeniu podawał ilość spuszczonego paliwa z lokomotywy. W ocenie sądu, wartość 200 litrów stanowi niewątpliwą ilość skradzionego w poszczególnych wypadkach oleju napędowego, co przemawia za jej przyjęciem. Ustalając wartość zabranego każdorazowo przez oskarżonych paliwa na kwotę nie mniejszą niż 1000 zł, sąd przyjął za K. W. (1) kwotę 1 litra oleju napędowego w kwocie 5 zł.

Przypisując oskarżonym M. Z. (1) i S. K. popełnienie czterech występów z art. 279 § 1 k.k., sąd ustalił, że działali oni w formie zjawiskowej współsprawstwa, opisaney w art. 18 § 1 k.k., tj. działając wspólnie i w porozumieniu.

Współsprawstwem jest oparte na porozumieniu wspólne wykonanie czynu zabronionego przez co najmniej dwie osoby, z których każda odgrywa istotną rolę w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego. Ustawa nie wymaga żadnej szczególnej formy, w jakiej zawarte miałyby być porozumienie. Może mieć ono albo wyraźny albo konkludentny charakter (tak m.in. wyrok SN z 12 grudnia 2002 r., III KKN 371/00, Prok. i Pr. 2003, z. 7-8, poz. 2). Konstytutywnym elementem współsprawstwa jest wspólne wykonanie czynu zabronionego. W doktrynie i orzecznictwie sformułowano różne koncepcje dotyczące warunków, jakie - oprócz porozumienia - konieczne są do zaistnienia współsprawstwa. Sąd orzekający w sprawie popiera w tym zakresie jako najbardziej trafną, teorię mieszaną (zwaną materialno-objektywną) akcentującą istotność roli współdziałającego w przestępstwie, opartą na elemencie porozumienia oraz elemencie faktycznym (objektywnym). Współsprawcą zatem jest nie tylko ten, kto wykonuje całość lub część znamion wykonawczych, lecz także ten, którego zachowanie "dopełniało" zachowanie innych uczestników porozumienia w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról współdecydował o popełnieniu przestępstwa (por. A. Wąsek, w: O. Górniok i in., Komentarz, t. I, s. 268). W tym przypadku zatem jako współsprawcę potraktować należy również tę z osób objętą wspólnym porozumieniem, która co prawda nie realizuje osobiście czynności wykonawczej objętej znamionami danego czynu zabronionego, ale której udział w dokonaniu czynu zabronionego jest na tyle istotny, że bez niego zrealizowanie czynu byłoby niemożliwe, lub w znacznym stopniu utrudnione. Z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność za całość uzgodnionego przestępstwa, a więc także w tej jego części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane

zachowaniem innego lub innych współsprawców (post. SN z 1 III 2005 r., III KK 249/04, OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 63).

Zdaniem sądu zachowanie oskarżonych M. Z. (1) i S. K. wypełniało warunki współsprawstwa w popełnieniu przypisanych im przestępstw. Przede wszystkim oskarżeni każdorazowo zawarli porozumienie co do wspólnego popełnienia przestępstwa i w ramach dokonanych uzgodnień, podzieli się rolami, gdzie każdy z nich miał na tyle istotną rolę w realizacji przestępstwa, że bez udziału jednego z oskarżonych, jego popełnienie byłoby niemożliwie albo też poważnie utrudnione.

W tym miejscu odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego M. Z. (1), który podawał, że płacił S. K. za paliwo 3 złote od litra, wskazać należy, że fakt ten w żadnej mierze nie wpływa na zmianę przyjętej przez sąd kwalifikacji prawnej przypisanych im czynów. W sytuacji zrealizowania przez obu oskarżonych znamion występku z art. 279 § 1 k.k., ich wzajemne rozliczenia związane z popełnieniem przestępstwa nie mają wpływu na jego ocenę prawną.

Ustalając w pkt I. 5 popełnienie przez oskarżonych S. K. i M. Z. (1) występuku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. sąd miał na uwadze wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1), zeznania świadka D. S., oraz korespondujące z nimi dowody o charakterze materialnym. Ze wskazanych dowodów jednoznacznie wynika że oskarżeni w dniu 04 października 2011r. usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego z lokomotywy spalinowej SM 42 należącej do (...) S.A. Przyjmując sprawstwo S. K., sąd miał na uwadze nie tylko obciążającego go wyjaśnienia współoskarżonego M. Z. (1) ale również w pełni wiarygodne zeznania świadka D. S.. Jak bowiem wynika z zeznań tego świadka, widział on S. K., gdy stał on przy plastikowym pojemniku i trzymał umieszczoną w nim końcówkę węża, za pomocą którego było spuszczone paliwo z lokomotywy. Udział oskarżonego w przestępstwie potwierdzają również wydruki połączeń telefonicznych, z których wynika, że w dniu 04 października 2011r. kilkakrotnie kontaktował się z M. Z. (1). Na to, że doszło do usiłowania kradzieży paliwa z lokomotywy wskazują także dowody w postaci protokołów oględzin miejsca kradzieży i przeszukania pomieszczeń. Ze wskazanych dowodów wynika, że sprzęt służący do spuszczenia paliwa był rozłożony w pobliżu miejsca gdzie stały lokomotywy prowadzone przez S. K. i G. S. (1), zaś pojemniki ze skradzionym olejem napędowym, były następnie składowane w jednym z pomieszczeń pobliskiego budynku kolejowego. Wreszcie z zeznań K. W. (1), który dokonywał oglądu lokomotyw na stacji W. G. wynika, że w lokomotywie SM 42 brak było plomb na zbiornikach paliwowych, zaś piaskowniki po bokach lokomotywy nosiły ślady oleju napędowego.

Ustalając sprawstwo oskarżonych M. Z. (1) i S. K. w zakresie powyższego czynu, sąd dokonał zmiany jego kwalifikacji prawnej w stosunku do opisanej w akcie oskarżenia, przyjmując, że wyczerpuje on znamiona występuku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. Ustalając usiłowanie dokonania kradzieży z włamaniem, sąd miał na uwadze to, że podobnie jak w przypadku pozostałych czynów oskarżonych, S. K. dokonał otwarcia kłódki zabezpieczającej wlew paliwa do lokomotywy, przy pomocy klucza, którym nie miał prawa w ten sposób dysponować. Ponadto jak wynika z zeznań świadka K. W. (2) doszło do usunięcia plomb na zbiornikach, co również wyczerpuje znamię włamania. Stwierdzając popełnienie przez oskarżonych przestępstwa w formie stadialnej usiłowania, sąd miał na uwadze to, że oskarżeni bezpośrednio zmierzali do dokonania czynu z art. 279 § 1 k.k., lecz na skutek interwencji D. S. nie zrealizowali do końca znamienia zaboru paliwa w celu przywłaszczenia. Przestępstwo które oskarżeni zamierzali zrealizować została przerwane, zaś oni nie osiągnęli zaplanowanego celu

Przyjmując że oskarżeni M. Z. (1) i S. K. usiłowali zabrać w celu przywłaszczenia nie mniej niż 420 litrów oleju napędowego, sąd miał na uwadze to, że właśnie taką ilość zdążyli oni spuścić z lokomotywy, zanim doszło do interwencji D. S.. Dokonując powyższych ustaleń, sąd pominął podany dyspozytorowi przez A. U. stan paliwa na lokomotywie SM 42 na koniec jego pracy. Jak już wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia, sąd uznał, że przekazane przez A. U. dane nie były zgodne z rzeczywistością.

Czyny popełnione przez oskarżonych M. Z. (1) i S. K. były zawinione, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę ani bezprawność.

Sąd na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnił oskarżonego G. S. (1) od zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku. Sąd uznał, że przeprowadzony przewód sądowy nie dostarczył danych dostatecznie

uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa przez oskarżonego. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, który przemawiałby za uznaniem, że G. S. (1) współdziałał w usiłowaniu dokonania kradzieży paliwa z lokomotywy w dniu 04 października 2011r. Sam oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, a wiarygodny w swych wyjaśnieniach M. Z. (1) zaprzeczył aby G. S. (1) uczestniczył w przestępstwie. Zdaniem sądu zgromadzone dowody wskazują jedynie na to, że oskarżony G. S. (1) zdawał sobie sprawę z tego, że S. K. z M. Z. (1) dokonują spuszczenia paliwa z lokomotywy. Sąd nie stwierdził natomiast przesłanek pozwalających na przyjęcie jakiegokolwiek aktywności po jego stronie. W niniejszym przypadku nie ma również podstaw do uznania aby brak działania oskarżonego, zmierzającego do zapobiegnięcia popełnieniu przestępstwa przez M. Z. (1) i S. K., wypełniało znamiona czynu zabronionego. Aby bowiem oskarżony mógł ponieść odpowiedzialność za przestępstwo skutkowe popełnione przez zaniechanie, musiałby ciążyć na nim zgodnie z art. 2 k.k., prawny obowiązek zapobiegnięcia skutkowi o charakterze szczególnym, co wszak nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Sąd wymierzył oskarżonym M. Z. (1) i S. K. kary za przypisane im przestępstwa przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. Wszystkie czyny popełnione przez oskarżonych stanowiły bowiem występki z art. 279 § 1 k.k. (w tym jeden popełniony w formie stadialnej usiłowania), zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób, co przesądza o uznaniu, że stanowiły one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Ustalając wymiar kary oskarżonym, sąd baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonych. Mając na uwadze ilość czynów, których dopuścili się wspólnie i w porozumieniu M. Z. (1) i S. K., wysokość wyrządzonej przez nich szkody oraz działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sąd wymierzył im kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i orzekł na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 złotych każda. Zdaniem sądu powyższe kary, pozostają karami sprawiedliwymi i będą stanowiły wobec każdego z oskarżonych dostateczną dolegliwość za popełnione przestępstwa.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonych M. Z. (1) i S. K. na okres 3 lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawców celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Wydając powyższe rozstrzygnięcie wobec S. K. sąd miał przede wszystkim na uwadze jego uprzednią niekaralność za przestępstwa. Z kolei w wypadku oskarżonego M. Z. (1), karanego już sądownie, sąd uwzględnił jego postawę w toku postępowania. Oskarżony przyznał się bowiem do zarzucanych czynów i złożył wiarygodne wyjaśnienia, w których opisał ich okoliczności.

Sąd w pkt III wyroku orzekł wobec oskarżonych M. Z. (1) i S. K. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, zgodnie z wnioskiem złożonym przez prokuratora. Zobowiązując oskarżonych do solidarnej zapłaty na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. we W. kwoty 4.000 zł, sąd miał na uwadze ustaloną wartość mienia przez nich skradzonego, które nie zostało odzyskane.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. sąd zaliczył oskarżonym M. Z. (1) i S. K., na poczet wymierzonych im kar grzywny, jako kar podlegających efektywnemu wykonaniu, okresy ich zatrzymania w sprawie od dnia 04.10.2011r. do dnia 06.10.2011r., odpowiadające w przypadku każdego z oskarżonych czterem stawkom dziennym (okres zatrzymania nie przekroczył 48 godzin).

Sąd w pkt VI rozstrzygnął o zwrocie dowodów rzeczowych w postaci agregatu prądotwórczego m-ki J. (...) i przedłużacza elektrycznego zwijanego na bęben, R. W., będącego ich właścicielem. W tym zakresie sąd miał na uwadze treść art. 44 § 7 k.k. w zw. z art. 44 § 2 k.k., z których wynikał brak możliwości orzeczenia ich przypadku.

Z kolei w pkt V wyroku, sąd na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł o przypadku zatrzymanych M. Z. (1) przedmiotów, stanowiących jego własność, które służyły mu do popełnienia przestępstwa.

Sąd orzekł o kosztach postępowania należnych od oskarżonych M. Z. (1) i S. K. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. i obciążył ich w równych częściach wydatkami związanymi z ich sprawą, tj. kwocie po 126,66 zł. Na powyższą kwotę składał się wydatek za dwukrotne zapytanie do K. – łącznie 100 zł, 13,33 zł tytułem 1/3 kwoty ryczałtu (40

zł) za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym i 13,33 zł tytułem 1/3 wydatku (40 zł) za przechowywanie przedmiotów w składnicy organu prowadzącego postępowanie. Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu M. Z. (1) opłaty sądowe w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

Z uwagi na to, że w stosunku do G. S. (1) zapadł wyrok uniewinniający sąd na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania związanymi z jego sprawą obciążył Skarb Państwa.

SSR Radosław Gluza